

[Holstein.]

Larsens Bemærkninger om den internationale Baggrund er en eneste Jeremiade over, at man tror at kunne bekæmpe Nazismen ved at bekæmpe Kommunismen. Det ærede Medlem fremstiller Sagen, som om Forholdene i Sønderjylland kun var et løst Paaskud fra Socialdemokratiets Side, medens Regeringens egentlige Formaal er at komme Kommunismen til Livs. De nationalpolitiske Forhold i Sønderjylland er det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen fuldkommen ligegyldige, for ham gælder det blot om, at den kommunistiske Agitation faar de gunstigst mulige Arbejdsvilkkaar. (*Aksel Larsen: Hør!*). Ja, jeg har forstaaet det ærede Medlem, og det glæder mig, at han bekræfter det.

Der er altsaa under hele Forhandlingen om denne ekstraordinære Lovforanstaltning, som alle, ogsaa interesserede Udlændinge, ved var foraarsaget af de ekstraordinære Forhold i Sønderjylland, overhovedet ingen i den danske Regering eller i Partierne, bortset fra det kommunistiske, som har antydnet, endsige dvælet ved Forholdene i Grænselandsdelen; alt hvad der foreligger i saa Henseende, er et Nik fra en Socialdemokrat til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens nævnte Udtalelse.

Det skulde være forbeholdt vore Naboer Svenskerne og deres Presse og de danske Sønderjyder selv, efter Rigsdagens og Regeringens med saa udsøgt Takt og Diskretion førte Forhandlinger, at tale ligefremt om ligefremme Ting. I den svenske Rigsdag har der været interPELLERET om de sønderjyske Grænseforhold, den svenske Presse har talt frit og aabent og frejdigt om disse Forhold og udøvet en Kritik, som havde været passende i den danske Presse. Hvis Forsagthed og Fortielse er Tegn paa Statskunst, saa er der intet Land i Verden, hvor Statskunst staa saa højt som i Danmark.

Men jeg finder det ikke videre beroligende og tillidvækkende, at de danske Statsmyndigheder, til hvem Sønderjyderne i deres Aabenraa-Resolution har rettet Opfordring om Foretagelse af hurtige og kraftige Politiforholdsregler, under hele den timelange Forhandling ikke tør eller vil nævne de sønderjyske Forhold, som var den egentlige Aarsag til denne usædvanlige og opsigtvækkende Lovs Gennemførelse. Det skulde nødig komme dertil, at naar vi skal drøfte ekstraordinære militære Forholdsregler af Hensyn til Grænselandet og i Grænselandet, saa taler vi kun om en Forøgelse af det danske Forsvarsberedskab

i al Almindelighed, og særlig omkring København.

Det politisk og kulturelt mest uniformerede Parti her i Landet, Socialdemokratiet, forbyder sine unge Medlemmer at tilkendegive deres politiske Enighed og Samhørighed ved at være uniformerede, det vil sige bære ensfarvet og enssyet Skjorte og Benklæder. Det har hidtil i Danmark været forbudt at bære Uniformer, som ligner de officielle militære, eller civile, tjenstlige Uniformer, fordi dette medfører Utryghed og Forvirring i den offentlige Administrations- og Myndighedsudøvelse og af Overtræderne kan misbruges til Opnaaelse af ulovlige Fordele. Men jeg tror, man forregner sig, hvis man mener det muligt virksomt at bekæmpe dybtgaaende politiske Bevægelser med fuldt lovlige Formaal ved at forbyde deres Tilhængere at bære ensartet Klædedragt.

Vor Tids Ungdom har en naturlig Trang til og er fra Barnsben vant til at slutte op i Trop. Den elsker, som den unge Georg Brandes skriver, Marchmusikens hurtige Takt og Hornets Klang og Kampsignalets Tilraab: Formér jeres Batailloner! Man standser ikke Ungdommens Tilbøjeligheder og Lyster, hvadenten den tilhører Socialdemokratiet eller Konservatismen, ved at forbyde den at gaa ensartet klædt. Man kan ved et saadant Forbud til en vis Grad undgaa, at politiske Lidenskaber og Modsætninger giver sig Udslag i Haandgribeligheder, men man vil vanskeligt, netop fordi Ungdommen er, som den er, kunne undgaa Omgaaelser af Forbudet, som skaber Uro og Uorden og svækker Respekten for Myndighederne.

Ganske absurd er det selvfølgelig at forbyde Spejdere over 14 Aar og akademiske Skytter at gaa i Uniform, Medlemmer af Organisationer med et fuldkommen lovligt nationalt kulturelt Formaal, uden mindste politisk Tendens ud over det, at de paagældende, i hvert Fald de akademiske Skytter, er rede til at være med til at forsvare deres Land. Men hvis man fra socialdemokratisk Side regner dette for et utilstedeligt politisk Formaal, ja, saa vil jeg indrømme er det rimeligt at tage Uniformerne af dem udenfor deres Øvelser; saa burde man egentlig forbyde dem at holde Øvelserne i Nærheden af Hovedstaden, paa Fælledeerne, hvor der jo kan komme socialdemokratiske Arbejdere og faa Mavepine af at se disse Øvelser, saa burde man forlægge Øvelserne til øde Egne, hvor ingen Mennesker overværer dem. Altsaa, dette er fuldkommen absurd, men det